

תת"ע 6702/12 - אסטרה מורה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6702-12-17 מדינת ישראל נ' מורה
תיק חיזוני: 90508510733

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
המבקשת אסטרה מורה
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר התאזרחות המבקשת ביום 1.1.2018.

המבקשת קיבלה דוח המיחס לה עבירה של אי צוות לרמזור אדום בגיןוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמה בתאריך 28.4.2017.

ביום הדיון לא התאזרחה המבקשת בבית המשפט, ומשכן נשפטה בהעדרה ונגזרו עליה פסילה של 5 ימים, פסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקשת כפירה במיחס לה וטענה כי לא נהגה ברכב בזמן ובמועד ביצוע העבירה וכי היא נעזרת במנועית כאשר צריכה להגיע לירושלים.

המבקשת טענה כי מאישורי המסירה הנמצאים בתיק בית המשפט עולה כי לא קיבלה לידי את הזמנה לדין מסיבות שאין תלויות בה.

המבקשת הוסיפה וטענה כי בשל מצבה הרפואי הינה נזקקת לרישיונה לצורך הגעתה לטיפולים רפואיים להם היא נדרשת.

טענות המשיבה

המשיבה טענה ההזמנה לדין נשלחה פעמיים לכתובתה של המבקשת המעודכנת במשרד הפנים נכון למועד הדיון. לטענת המשיבה, בנסיבות בהן עברה המבקשת לדירה אחרת ולא עדכנה את כתובתה במשרד הפנים אין לה להlain.

אלא על עצמה.

המשיבה הוסיפה כי פסק הדין שניtan עומד בתחום הענישה המקובל כך שלא נגרם עיוות דין.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהדרורו רשיי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקתiae התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם בדיון אליו זומן כדי עלולה להוביל לתוכאה כי יורשע בדיון ודיננו יגזר, כשם שארע בענינו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקתiae התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין בשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקתiae התייצבות המבוקשת

הmbוקשת טענה כי לא קיבלה את הזמנה לדין ועל כן לא התייצהה לדין.

על-פי אישורי המשירה שצורפו לተגבות המשפטיה, הזמנות לדין שנקבע ליום 1.1.2018 נשלחה כתובتها הרשומה של המבוקשת במשרד הפנים, "הרבי אונטרמן 9/27, פתח תקווה", אשר חזרו ללא שנותרו לידי ביצוע העטרה "עזב".

הmbוקשת לא הודיעה על שינוי כתובתה, זאת בהתאם לחובה המוטלת עליו מכוח סעיף 2 לחוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005 תוך 30 ימים מיום השינוי, ועדכנה את כתובתה רק בתאריך 28.1.2018. תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודיעה על כתובת לשלוח דואר יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין כתובתו לשלוח דואר.

לנוכח העובדה שהזמנה לדין נשלחה כתובתה הרשומה של המבוקשת במשרד הפנים אני קובעת כי הזמנה לדין נמסרה למבוקשת בדיון ואין בידייה סיבה מוצדקתiae התייצבותה.

חשש לעיוות דין

הmbוקשת כפירה במិוחס לה וטענה כי בזמן ובמועד ביצוע העבירה לא נהגה ברכבת.

אין די בעצם כפירה ביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם הייתה המבוקשת מעלה טענות של ממש להגנתה, מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. טענת המבוקשת בנוגע לדין הינה טענה כלילית ואני כוללת אסמכתאות להוכחתה. גם הטענה לפיה אחר נהג ברכבת, אשר במקרה זה נתענה בעלמא ללא מסירת שמו של הנהג, אינה מהוות עיוות דין מצדיק ביטול פסק דין.

משכך, אני קובעת כי טענתה של המבוקשת לפיה לא ביצעה את המិוחס לה אינה מהוות חשש לעיוות דין מצדיק ביטול

פסק דין.

בנוספּ, חרף בבקשת המשיב להשתתת פסילה שלא תפחית מ-30 ימים הושטה על המבוקשת פסילה קצרה. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה גם לנוכח מצבה הבריאותי של המבוקשת.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מזכירות תשליך החלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ט, 22 אוגוסט 2019, בהעדך הצדדים.